

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

41

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Niwka Modrzejów

PRZEKAZUJĄCY

KWK Niwka Modrzejów

WYKONAWCA SPISU

KWK Niwka Modrzejów

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIJSCOWOŚĆ

Sosnowiec

GMINA

Sosnowiec

POWIAT

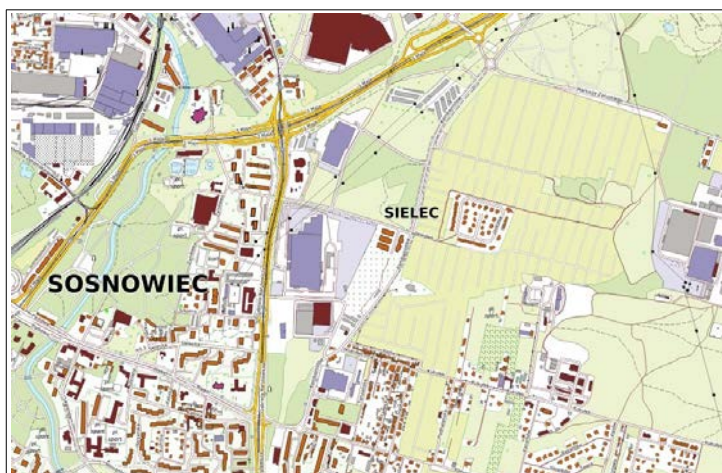
Sosnowiec

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Sosnowiec

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

1881

–

1996

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	72	119	191
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	725	985	1710
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	–	112	112

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja geologiczna; dokumentacja pomiarowa; ochrona powierzchni; inne.

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni, geologiczne; inne.

Archiwum Państwowe w Katowicach, zesp. Okręgowy Urząd Górniczy w (Dąbrowie Górniczej) Sosnowcu, jedn. Kopalnia Węgla Kamiennego „Niwka–Modrzejów” w Sosnowcu – Plan ruchu, część podstawowa – załączniki, sygn. 2/935/0/1/1/700, lata 1973–1993.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Niwka Modrzejów		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	KWK Niwka Modrzejów Sp. z o.o. w likwidacji		
NAZWA ZŁOŻA	Niwka Modrzejów		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA	Niwka-Modrzejów II		
OG	Niwka-Modrzejów II		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	30.07.1999
KONCESJA I WYGASZENIE	21/98 z dnia 26.11.1998 r. –		

Kopalnia „Niwka Modrzejów” prowadziła wydobycie węgla kamiennego w rejonie Sosnowca, Mysłowic i Jaworzna.

Kopalnia powstała w 1833 r. i nosiła nazwę „Jerzy”. Pierwszymi właścicielami byli Maurycy Kossowski i Antoni Klimkiewicz. W 1836 przeszła na własność Banku Polskiego. W 1844 r. została kupiona przez Jacka Siemieńskiego, właściciela Niwki i Zagórza. Od 1864 r. należała do Gustawa Kramsty i jego spadkobierców, po czym nabyło ją Towarzystwo Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich. Od 1928 r. zakład nosił nazwę „Niwka”. W 1942 r. kopalnię przejął pruski koncern Preussag. W 1945 r. kopalnia została włączona do Dąbrowskiego ZPW. W tym samym roku połączono ją z kopalnią „Modrzejów” pod nazwą Niwka-Modrzejów. W 1993 r. została włączona do katowickiego Holdingu Węglowego S.A. Eksploatację ostatecznie zakończono w 1993 r.

W początkowym okresie funkcjonowania kopalnia posiadała cztery szyby wydobywcze: „Jerzy”, „Rudolf”, „Oskar” i „Henryk”. W latach 1909–1912 wybudowano szyb wydobywczy „Kazimierz”. W latach 1958–1973 pogłębiono szyby „Kazimierz II”, „Kazimierz III”, „Mieczysław”, „Józef” i „Wschodni” oraz udostępniono poziom 350 m. W I. 80 XX w. pogłębiono szyby „Bolesław” i „Niwka”, w związku z planowanym uruchomieniem eksploatacji na poziomie 910 m.

Kopalnia wydobywała węgiel z pokładów: 304, 334, 358, 401, 405, 407–8, 418, 501, 510, 620 na głębokościach od 0 do ok. 750 m. Miąższość pokładów wynosiła od ok. 1 m do 9–10 m (pokład 510).

Maksymalną wielkość rocznej produkcji kopalnia osiągnęła w 1979 r. Wydobyto wówczas ok. 2,3 mln t węgla.

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Główny Instytut Górnictwa, <http://zapadliska.gig.eu/pl/content/kopalnie>, dostęp z dnia 2.09.2020 r.
3. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.